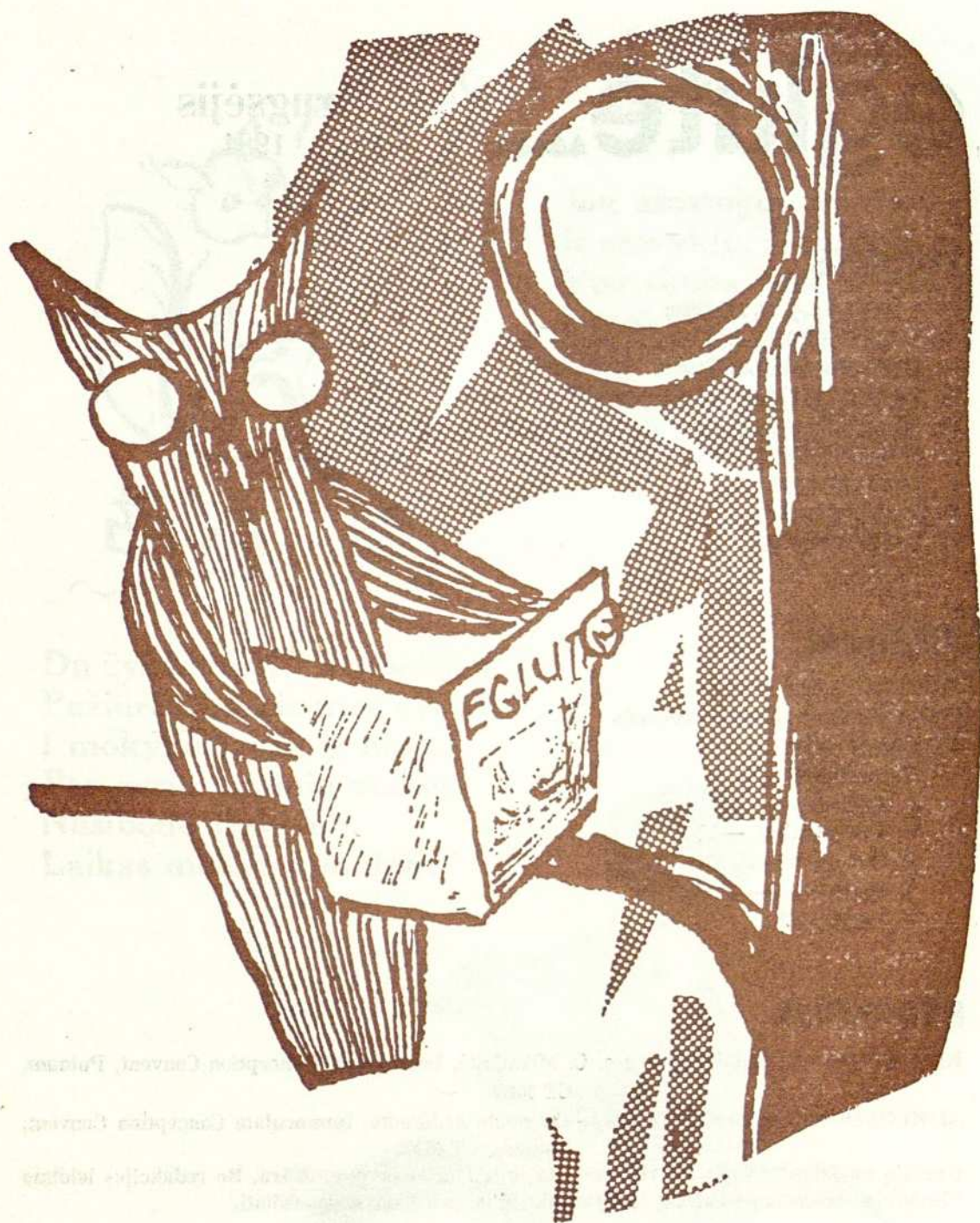

eglutè

1984
RUGSÉJIS

TURINYS

- 3 Į MOKYKLĄ, D. Lipčiūtė
- 4 LINO GIMTADIENIS, Renė Rasa
- 11 DĖŽĖ, Patricia Lee Gauch
- 18 TRYŠ DRAUGAI, E. Sinadskytė
- 20 AR ŽINAI, KAS ĮVYKO RUGSĖJO 8-TĄ?, R. Udrienė
- 22 KAS ATRADO AMERIKA?, O. Mikailaitė
- 25 GALVOSŪKIAI
- 29 VAIKŲ KŪRYBA
- 32 PASIJUOKIME!

PIEŠINIAI

Viršelis — P. Jurkauskas

Skyrių vinjetės — Zitės Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

J. Paukštienė — 3

A. Sutkuvienė — 4-10

N. Palubinskienė — 11-17

P. Osmolskis — 18, 32

A. Sruoginienė — 19

P. Augius — 20

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą „Eglutės“ redakcija taisy ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo „Eglutėje“ spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Connecticut 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

Į MOKYKLĄ

Danutė Lipčiūtė

Jau atostogos išnyko:
Iš stovyklų, iš miškų
Visi skuba link namų.
Į mokyklą voverėlė
Neša dailią pintinėlę:
Jei vaikai neišdykaus,
Saują riešutėlių gaus.

Du žvirbliukai: "Čyru-čyru,
Pažiūrėk, kokie mes vyrai!
Į mokyklą vesk ir mus,
Pas gerus žmonių vaikus.
Nusibodo dykinėti,
Laikas mokytis pradėti!"

LINO GIMTADIENIS

Renė Rasa

Linas labai laukė savo gimtadienio. Tą dieną renkasi dėdės, tetos ir tėvelių draugai. Mama iškepa tortą ir įsmeigia į jį žvakutes. Ši kartą bus jau šešios. Linas žino, kad jam dabar tiek metų, kiek ant vienos rankos pirštų. Žino taip pat, kad galės eiti į mokyklą, nors ten jo per daug netraukė. Gimtadienio jis laukė dėl kitų priežasčių.

Teta Aldona sykį sakė:

— Tu jau per didelis žaislams. Ši kartą gausi tai, ko labiausiai nori.

— Kas tai galėtų būti? — nenustoję mąstyti Linas. Linas nė pats nežinojo, ko jis nori.

— Gal broliuko, su kuriuo jis galėtų žaisti? Bet teta broliuko neatneš... Ką ji sugalvojo?

Ir dėdė Juozas panašiai kalbėjo. Jis sakė:

— Turi išmokti atsakomybės, gyvenimas ne žaidimas.

Linas nelabai suprato, ką dėdė sakė, žinojo tik, kad ir iš dėdės Juozo žaislų negaus.

Pagaliau atėjo rugsėjo pirmoji. Šaldytuve stovėjo šokoladinis tortas, o virtuvėje buvo tiek kvapų, kad Linas čiaudėjo ir čiaudėjo.

Pietų tą dieną mama negamino — nebūtų buvę laiko nė valgyti. Mama net ir patį Liną primiršo — už neišgertą pieną nei barė, nei pyko. Na, visai gal ir nepamiršo, nes dar lovoj gulintį pabučiavo ir padavė didoką dėžę. Tėtis taip pat atnešė dovanų — sviedinį. Mamos dėžėje buvo traukinys su bėgiais, tuneliais ir tiltais.

Nors Linas džiaugėsi naujais žaislais, bet vis galvojo apie tetą Aldoną ir dėdę Juozą.

Apie ketvirtą valandą pradėjo ateiti svečiai. Stalas buvo apkrautas indais ir valgiais. Visi sveikino Liną, bučiavo ir grūdo į rankas didesnes ir mažesnes dėžes. Dovanas mama Linui liepė nešti į savo kambarį.

— Na, Linai, tai tu šiandien jau vyras! — išgirdo Linas dėdės žemą balsą.

Dėdė, kuris buvo taip storas, jog vos tilpo pro duris, atnešė narvelį, kuriame kažkas greitai judėjo.

— Pelytės! — suklykė Linas.

— Baltos pelytės, — pataisė Liną dėdė. — Dabar turėsi jas maitinti, prižiūrėti, valyti... Tai vis jau vyro, ne vaiko darbas.

— Ačiū, dėdė! ačiū, ačiū... — negalėjo atsidžiaugti Linas. Pamišęs kitas dovanas, Linas lipte prilipo prie narvelio.

— Tik neatidaryk durelių, — juokėsi dėdė.

— Juozai, ką sugalvojai! — sušuko įėjusi mama. — Dar to betrūko! Juk žinai, kad aš bijau pelių! — kalbėjo nepatenkinta mama.

— Čia mano pelytės! — apkabino narvelį Linas.

— Na, na, Irena, — guodė mamą dėdė. — Vaikui reikia gyvulėlio, kuriuo jis galėtų rūpintis ir mylėti. Pagalvojau, kad su pelytėmis bus mažiau vargo nei su šuniuku. Prisimenu, kaip aš vaiku būdamas turėjau driežą. Kaip aš jį mylėjau!

— Brrr... — pasipurtė mama.

— Kur mano Linelis? — tarpdury sustojo teta. — Sveikinu, sveikinu, — apkabino jį berniuką. — O čia tau ir žadėtoji dovana, — padavė Linui batų dėžę.

Linas pakėlė dangtį. Dėžėje gulėjo mažas kačiukas.
— Cchi, ihi, ihi. . . cha, cha, cha. . . — šokinėjo Linas.
Iš džiaugsmo ir nežinojo nė prie ko pulti. . .
— Cha, cha, cha, — juokėsi ir dėdė Juozas.
— O-o! — susijaudino teta Aldona, pamačiusi pelytes.

Mama susiėmė už galvos. Tik Linas nieko nei matė, nei girdėjo. Pasidėjo narvelį su pelytėmis ant grindų, o šalia pastatė batų dėžę su kačiuku. Pats atsigulė kniūbščias ir grožėjosi gautais gyvuliukais. Lino kambaryje pasidarė linksma. Kačiukas kniaukė, pelytės cypsėjo, o Linas iš džiaugsmo klykė.

Nuo tos dienos Linui prasidėjo naujas gyvenimas. Pasikeitė gyvenimas ir namuose. Mama negalėjo žiūrėti į pelytes, o tėtis nepakentė kačiuko. Dėl viso to, nekaip jautėsi ir teta Aldona, bei dėdė Juozas.

— Kas bus, kai katė suės peles? — kalbėjo jie.

Tai išgirdęs Linas paleido kakarinę:

— Ne, ne! — šaukė jis kukčiuodamas ir nežinojo ką daryti, kad taip neįvyktų.

Kačiukas augo greitai ir batų dėžutė, kurioje jis miegojo pasidarė jam per maža. Jis ir iš viso nenorėjo dėžutėje būti. Pradžioje nedrąsiai, o po kiek laiko visai nesi-
varžydamas, ėmė lakstyti po visą namą. Mama pyko, o tėtis, kaip tik jo laikraštį sudraskydavo, grąsė kačiuką išmesti.

Su pelytėmis buvo vargo taip pat. Mama nė žiūrėti į jas nenorėjo, tai narvelį tvarkė ir jų maistu rūpintis Linui padėjo tėtis.

Vieną rytą Linas pamatė, kad pelyčių narvelis tuščias.

— Kur pelytės? — baisiai nusiminęs sušuko jis.

Kampe tupėjo kačiukas ir laižėsi. . .

— Ne, ne! — šaukė Linas ir puolė prie kačiuko.

— Kas įvyko? — klausė Lino mama.

— Kur pelytės? Kačiukas suėdė pelytes! . . . — verkė Linas.

Didelės ašaros ritoi Lino skruostais ir papsėjo ant kilimo.

— Ir gerai, — pasakė mama.

Linas rėkė pilnu balsu. . .

— Pelytės! Kur pelytės? — rėkė Linas.

Prasidėjo ieškojimas. Susirūpino visi, tik kačiukas buvo smagus. Jam rodės, kad tai su juo taip žaidžia. Nerūpestingas ir linksmas jis bėgo nuo vieno prie kito. Atbėgo ir prie Lino.

— Tu. tu. . . — užsimojo Linas.

Staiga:

— Ci-ci-ci. . . — kažkur, iš palovės, pasigirdo pelių kalba.

Visi puolė žiūrėti. Ir buvo taip, kad iš mamos kailinės šlepetės, žiūrėjo dvi poros raudonų akių.

— Fi, — pasipurtė mama.

— Cha-cha, — juokėsi tėtis.

O Linas? Linas buvo laimingas!

— Ši kartą viskas pasibaigė gerai, — kalbėjo tėtis: — bet žinai, bus ir tokia diena, kad tas tavo katinas tikrai suės peles.

Linas tylėjo. Kitą dieną atėjo dėdė Juozas. Linas buvo nusiminęs ir susimąstęs. Tylėdamas atnešė narvelį su pelytėmis.

— Še, dėde, — tepasakė ir kukčiodamas išbėgo.

Dėdė Juozas nustebo. Tik kai tėtis papasakojo, kas nutiko, palingavo galva ir išsinešė peles.

Dvi dienas liūdėjo Linas. Bet, kai kačiukas ėmė žaisti jo batų šniūreliais, Linas atsileido. Paglostė ir pasakė:

— Tu gražesnis nei pelytės, — ir apkabino savo naujausią draugą.

Už savaitės atėjo dėdė ir pasakė:

— Tavo pelytes, Linai, atidaviau Arūnui, savo krikšto sūnui. Joms ten bus gerai. Ten kačių nėra.

Arūnas ir Linas ėjo į tą pačią mokyklą. Pirmą kartą Linas laukė pirmadienio.

— Jei Arūnas jau pasveiko, — galvojo sau Linas, tai ir į mokyklą ateis. Papasakos ir apie pelytes.

Taip ir buvo. Arūnas ir Linas pasidarė neperskiriami draugai. Vieną dieną jie žaidė Lino namuose, kitą dieną pas Arūną.

Laikas bėgo ir bėgo. Augo kačiukas, augo pelytės, smagūs buvo abu berniukai ir jų tėvai, o dėdė Juozas ir teta Aldona nutarė, kad gimtadienio proga vaikams pirks tik žaislus.

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

I. Trūksta raidės "i".

II. 1. akiniai, 2. žemė, saulė, debesys.

III. burlaivis, garlaivis, valtis, povandeninis laivas.

V. VAISIŲ KRYŽIAŽODIS — Skersai: 3. apie, 6. apvalus, 8. vynuogės, 10. šaunus, 11. kas nors, 12. slyva, 14. bananas, 16. pasak, 20. sako, 21. kriaušė, 22. it, 23. gal, 24. ai, 25. atokiau, 27. jau. Žemyn: 1. lėtas, 2. obuolys, 4. spalvuotas, 5. leistum, 7. narsus, 8. vaikyti, 9. vyšnia, 13. ananasas, 15. matai, 17. ak, 18. kramto, 19. sauja, 26. šuo, 28. au.

VI. valtį, langą, gėlę, sviedinį, katiną, kriaušę, žuvį, knygą, tortą, laaišką, obuolį, raktą.

DĖŽĖ

parašė Patricia Lee Gauch

sulietuvino Milda Bakšytė-Richardson ir Viktoras Bakšys

Danitai patiko rinkti niekam nereikalingus daiktus. Ji rinko viską: nuo konservų dėžutes, bonkutes, senus kaklaraiščius, apdaužytus puodukus, lėkšteles, visokius kaspinėlius, senų rūbų sagas ir viską ką tik rasdavo ir jai atrodė, kad gražu ir naudinga. Bet labiausiai jai patiko dėžės. Visokios dėžės: nuo mamos ar tėvelio kepurių, nuo pyragų iš kepyklos, nuo batų ir panašias. Bet ji labai norėjo rasti labai didelę dėžę. Todėl ji labai apsidžiaugė, kai vieną nuobodžią vasaros dieną, kada ir jos draugas Storulis Baniulis buvo išvažiavęs pas tetą, sunkvežimiu atvežė jiems naują šaldytuvą. Kai vyrai išėmė šaldytuvą iš dėžės, Danitos mamytė apsidžiaugė.

— Koks gražus! — sako.

— Tikrai, — pritarė Danita, žiūrėdama ne į šaldytuvą, o į dėžę.

Ir ji tuojau, nieko nelaukus, nusitraukė dėžę po obele. Mamytė buvo labai tvarkinga. Ji galvojo, kad dėžę reikia išmest prie šiukšlių. Bet Danitos prašoma sutiko palikt kieme po obele keliom dienom, kol Danitai nusibos žaist.

Po pietų Danita prisiprašė tėvelio, kad išpiautų dėžei duris ir langą. O ji nudažė viršų panašiai kaip Gedimino pilies bokštas. Langui, tilteliui ir durim nupaišė rankenas ir užraktus ir dėžė tapo Danitos pilim. Iš vidaus skersai langą priraišiojo pagaliukų, kad priešas negalėtų įlysti. Susinešė vidun savo puodukus, lėkšteles ir maisto atsargai daug saldinių. Jeigu kiltų karas ir priešas pilį apsuptų, — nereikėtų badauti.

Dvi dienas Danita ir jos meškiukai gražiai žaidė pilyje. Bet grįžo namo Storulis Baniulis ir, kai mamytė pašaukė Danitą pietų, Storulis Baniulis įlindo į pilį ir suvalgė visus Danitos saldinius. Grįžus, Danita Storulį Baniulį užrakino pilyje ir laikė tol, kol jis Danitos penkiolika kartų atsiprašė. Kai Danita jį išleido, jis labai supykęs spyrė į pilį. Pilis pargriuvo ant šono.

Mamytė išėjus laukan ir pamačius pargriuvusią dėžę, pamanė, kad jau pilis atgyveno savo amžių. Ji norėjo dėžę nutraukti prie šiukšlių krūvos. Bet Danita griebė už kito galo ir traukia atgal po obele.

— Mamyte! Dabar čia bus mano klūbas.

— Na, gerai, — sako mama, — gali dar pasilaikyt tą savo dėžę.

Pora dienų Danita sunkiai dirbo, kol buvusią pilį pavertė klūbu. Viduj pastatė du suolukus klūbo nariam susėst ir kėdę pirmininkui. Iš lauko virš durų užrašė:

KLŪBAS.

Ne nariams įeiti draudžiama!

Tada Danita pasišaukė Storulį Baniulį ir paklausė, ar jis nori būti klūbo nariu.

— Žinoma, kad noriu, — atsakė Storulis.

Tuomet jiedu suėjo į naują klūbą, užsidarė duris, ant lango užkabino seną rankšluostį. Viduj pasidarė tamsu, — paslaptinga. Tada Storulis Baniulis išsiėmė iš kišenės penkis centus, kuriuos nesenai gavo nuo tetos. Paspiaudęs ant pinigų, prilipino prie sienos ir, pakėlęs dešinę ranką, prisiekė būti klūbo nariu ir gerų narių draugu, per amžių amžius.

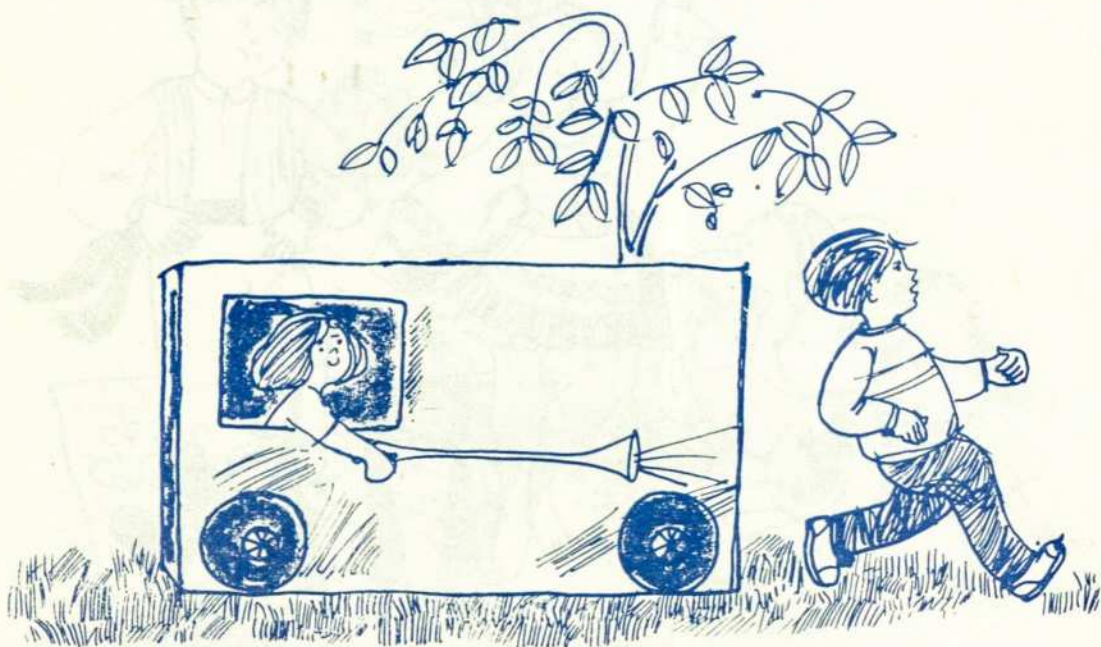
Keleta dienų klūbo nariai gražiai žaidė, kol Storuliui nusibodo būti vicepirmininku. Jis užlipo ant klūbo stogo ir žadėjo ten sėdėti, iki kol Danita padarys jį pirmininku.

Tačiau Danita nespėjo jo padaryti pirmininku. Klūbo pastatas, neatlaikydamas Storulio svorio, sugriuvo. Tuo pasibaigė klūbo gyvenimas.

Kai mamytė pamatė sugriuvusią dėžę, pasitrynus rankas ėmė traukti dėžę į gatvę. Bet Danita atbėgus išsiprašė mamos, kad paliktų jai dėžę dar nors vieną dieną:

— Čia bus mano sportinė mašina, ir aš važiuosiu lenktynių.

Danita apvertė dėžę, iš lauko pasidarė atvira kabina, ant šonų nudažė dvi gražias triubas, apačioj kampuose nupiešė ratus. Tada važiuodama apie obelį vis triubindavo, kad Storulis Baniulis trauktųsi iš kelio. Dvi dienas ji lenktyniavo ir, žinoma, kiekvienas lenktynes laimėdavo.

Bet kartą Storulis sugalvojo pažiūrėt į motorą. Sako jis:

— Ten kažkas ne taip ūžia.

Atsinešęs tėvelio piuklelį, jis nupjovė mašinos priekį, kad galėtų pažiūrėt į motorą. Bet mašina be priekinio galo ėmė ir sugriuvo.

Mamytė, pamačius tokią katastrofą, nutarė, kad jau dabar tikrai dėžei galas ir nutempė ją prie šiukšlių krūvos. Bet Danita pamačius vėl nusitraukė dėžę po obele.

— Ką tu dabar dar sugalvojai? — klausia mama.

— Mamyte, čia bus mano šokių salės grindys. Aš su-ruošiu šokius.

Danita ant pievos išlygino dėžę, atsinešus dažus nu- piešė baldus ir muzikos instrumentus. Tai buvo jos or-kestras. Abu su Storuliu Baniuliu apsirengė tautiniais rūbais. Tada nunešė visus meškiukus ir lėles, — tai buvo jų kviesti svečiai: kunigaikščiai, ponai ministeriai su po- niom ir jų tarnai.

Tuomet visi šoko ir dainavo, kol pavargo kojos. Nu- siavė batus ir dar basi šoko ilgai, kol Storulis nutarė, kad jau reikia grindis valyti. Jis atsinešė šluotą ir kibirą van- dens, papylė ant grindų ir pradėjo šluot. Bet grindim to buvo per daug. Jos susiraukšlėjo ir pradėjo plyšt gabalais.

Mama išėjus kieman ir pamačius krūvą popierių, sako:

— Na tai jau pasibaigė jūsų šokiai ir grindys?

— Kokios grindys? — klausia pribėgus Danita. — O, tu manai ta suplyšus dėžė? Išmeskim, mamyte, jau ji niekam netinka.

Mama apsidžiaugė. Pagaliau, kiemas bus švarus.

— Greičiau neškim, mamyte, nes šiandien Storulio mamytei atvežė dvi naujas mašinas, skalbimui ir džiovimui. Aš jam sakiau, kad tu leisi mums iš tų dėžių pasidaryt laivus. Čia po obele mes plauksim į Baltijos jūrą!

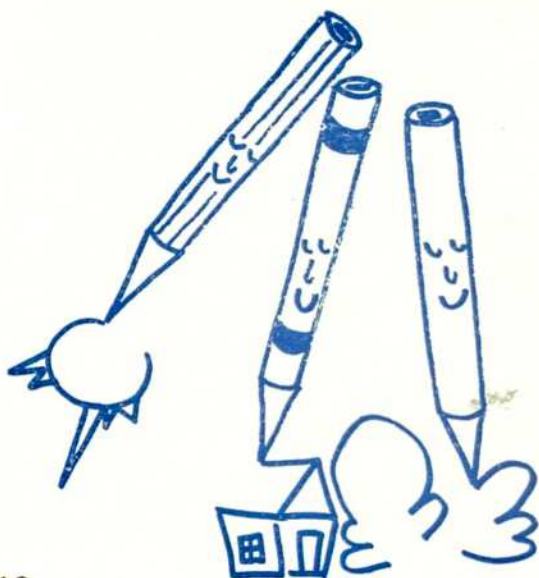

TRYS DRAUGAI

Eugenija Sinadskytė

Į mokyklą keliuku
Skuba, rieda jie kartu:
Ir plunksnelė,
Ir pieštukas,
Ir trintukas striukas-bukas.

Štai gegutė jų užklausė:
— Pasakykite pirmiausia,
Kas mokykloj iš trijų,
Naudingiausias iš visų?

— Aš, pieštukas!
— Aš, plunksnelė!
Aš, trintukas visagalis!
Šaukia jie visi kartu.
O gegutė jiems: — Ku-ku,
Pasakykit iš eilės,
Ką kuris daryt turės.

Plunksnelė:

— Abėcėlę parašysiu
Ir vaikučius pamokysiu.
Tekartoja tiek ilgai,
Kol išmoks ją mintinai.

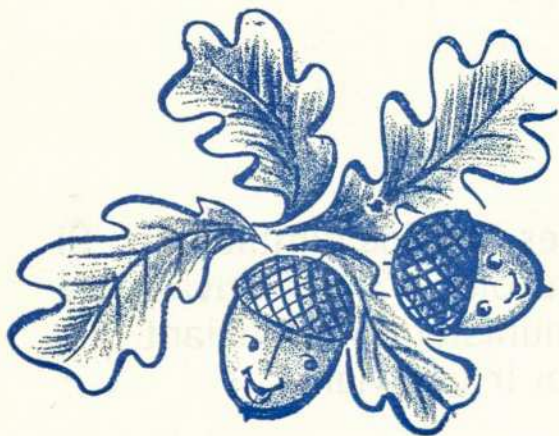

Pieštukas:

— O aš skaičius išvedžiosiu,
Plius ir minus ženklus duosiu.
Mokinukai pagalvos
Ir atsakymus žinos.

Trintukas:

— Man ant stalo teks gulėti,
Raides ir skaičius stebėti.
Jei rašys kas negerai,
Pilveliu ištrinsiu tai!

— Ku-kū, ku-kū, kaip matau,
Visi svarbūs, tad sakau:
Jei mokyklą tu lankai,
Juos turėti privalai!

AR ŽINAI, KAS ĮVYKO RUGSĖJO 8-TĄ?

paruošė Rūta Udrienė

Rugsėjo 8 diena tai Mergelės Marijos gimtadienis. Ši yra didelė šventė — ypač Lietuvoje. Į Šiluvą suvažiuoja tūkstančiai žmonių, net ir komunistams draudžiant. Jie prašo Marijos pagalbos Lietuvai ir lietuviams.

1608 metais Marija pasirodė Šiluvos laukuose. Ji sto-
vėjo ant akmens ir verkė. Verkė, nes toje vietoje seniau
buvusi katalikų bažnyčia. Ją sunaikino ir lietuviai pamiršo
savo tikėjimą. Jie dabar arė ir sėjo ten, kur anksčiau bū-
davo garbinamas Marijos Sūnus. Po Marijos apsireiškimo
Šiluvoje, daugelis lietuvių sugrįžo prie tikrojo tikėjimo.

Amerikos lietuviai yra įkūrę Šiluvos Marijos koplyčią
Washington D.C. katedroje. Gal jūs tą katedrą kada ap-
lankėte? . . .

Ir mūsų laikais Marija tikriausiai verktų, jei mums
lietuviams vėl pasirodytų. Esame labai užsiėmę savais rei-
kalais. Galima sakyti, kad ariame ir sėjame užmiršę
tinkamai pagarbinti Marijos Sūnų, mūsų Viešpatį Jėzų
Kristų.

Rugsėjo 8 dieną, Marijos gimtadienį, pasimelskime už
mūsų tėvynę Lietuvą ir už visus lietuvius. Rožinis — Ma-
rijai mieliausia malda. Sukalbėkime ją už pavergtų tautų
išlaisvinimą ir prašykime pasauliui taikos.

**Motinėle
Šiluvos,
Užtarėja
Lietuvos!
Pasirodyk
Mūs laukuos,
Kai gegutė
Užkukuos.**

Kun. Stasys Yla

KAS ATRADO AMERIKA?

paruošė Ona Mikailaitė

Ar žinai, kas atrado Ameriką???

Sakai, kad Kristofas Kolumbas 1492 metais?...

Tiesa, Kristofas Kolumbas plaukė per Atlanto vandenyną trimis nedideliais buriniais laivais. Laivai buvo pavadinti: Nina, Pinta ir Santa Marija. Tik Santa Marija sėkmingai perplaukė vandenyną. Kolumbas, tačiau, pasiekė ne Šiaurės Ameriką, bet Karibų salas.

“Santa Marija”—karavela, kuria 1492 metai įžymus keliautojas Kristoforas Kolumbas pasiekė Naujojo Pasaulio krantus.

Ar Vikingai pirmieji pasiekė Šiaurės Ameriką?

500 metų prieš Kolumbą, drąsūs Vikingai perplaukė šiaurės Atlantą savo ilgais laivais. Jie pasiekė Grenlandiją ir Newfoundland salą, kuri dabar yra Kanados dalis.

Senovės vikingai tokiais laivais prieš tūkstantį metų perplaukdavo okeaną, pasiekdami Grenlandiją ir Šiaurės Ameriką.

Ar kas nors perplaukė Atlantą dar prieš Vikingus?

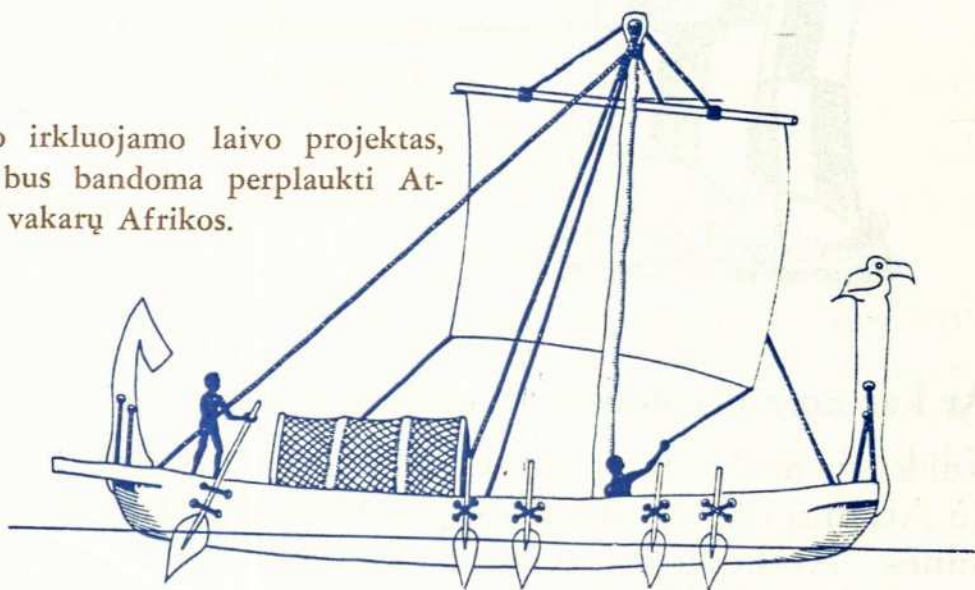
Kai kurie archeologai mano, kad airiai jūrininkai perplaukė Atlantą dar prieš Vikingus. Airiai yra kilę iš keltų giminės. Archeologai tvirtina, kad keltų pastatų likučiai rasti keliose JAV valstijose—Massachusetts, New Hampshire ir Vermont. Yra galimybė, kad keltai pirmieji atrado Šiaurės Ameriką.

Ar galėjo kokie kiti žmonės pasiekti Ameriką prieš Kolumbą?

Taip. 1977 metais lingvistas (mokslininkas, kuris studijuoja kalbas) Ivan Van Setima iškėlė, jog kai kurios pietų bei centrinės Amerikos indėnų kalbų žodžiai yra labai panašūs į vakarų Afrikos juodukų kalbas. Kiti mokslininkai sako, kad ir maisto rūšys yra panašios. Pavyzdžiui, kai ispanai jūrininkai atplaukė į Ameriką, jie čia rado

bananus ir riešutus, iš kurių gaminame riešutinį sviestą (peanuts). Šios maisto rūšys randamos vakarų Afrikoje. Yra galimybė, kad afrikiečiai perplaukė Atlantą mediniais, irkluojamais laivais. Seni portugalų paveikslai rodo tokius laivus vakarų Afrikos upėse. Jie yra dideli — apie 50 pėdų ilgumo ir nuo 8 iki 10 pėdų pločio. Toks laivas gali talpinti 10 žmonių ir apie 4 ar 5 tonus maisto bei kitų reikmenų.

Medinio irkluojamo laivo projektas, kuriuo bus bandoma perplaukti Atlantą iš vakarų Afrikos.

Ar galima mediniu, irkluojamu laivu perplaukti vandenyną?

Niekas to dar tikrai neįrodė. Vakarų Afrikoje archeologams dar nepasisekė rasti tokios rūšies laivo likučių. Tik seni paveikslai juos mums parodo. Negrų kilmės mokslininkas Wesley Garner, kuris taip pat yra jūrininkas, 1984-85 metais žada pasidirbti tokį medinį laivą vakarų Afrikoje. Gegužės mėnesį 1985 metais jis bandys perplaukti Atlantą. Jam turėtų užtrukti nuo 40 iki 60 dienų. Manoma, kad vėjų padedamas, jis turėtų atsidurti salose tarp Trinidado ir Martinique.

I. KO TRŪKSTA?

Šiems žodžiams trūksta tik vienos raidės.
Ar žinai, kurios? Įrašyk ją!

vėl_ava

bal_onas

kr_aušė

kopėč_os

vyšn_a

k_aušinis

tr_ušis

p_ūklas

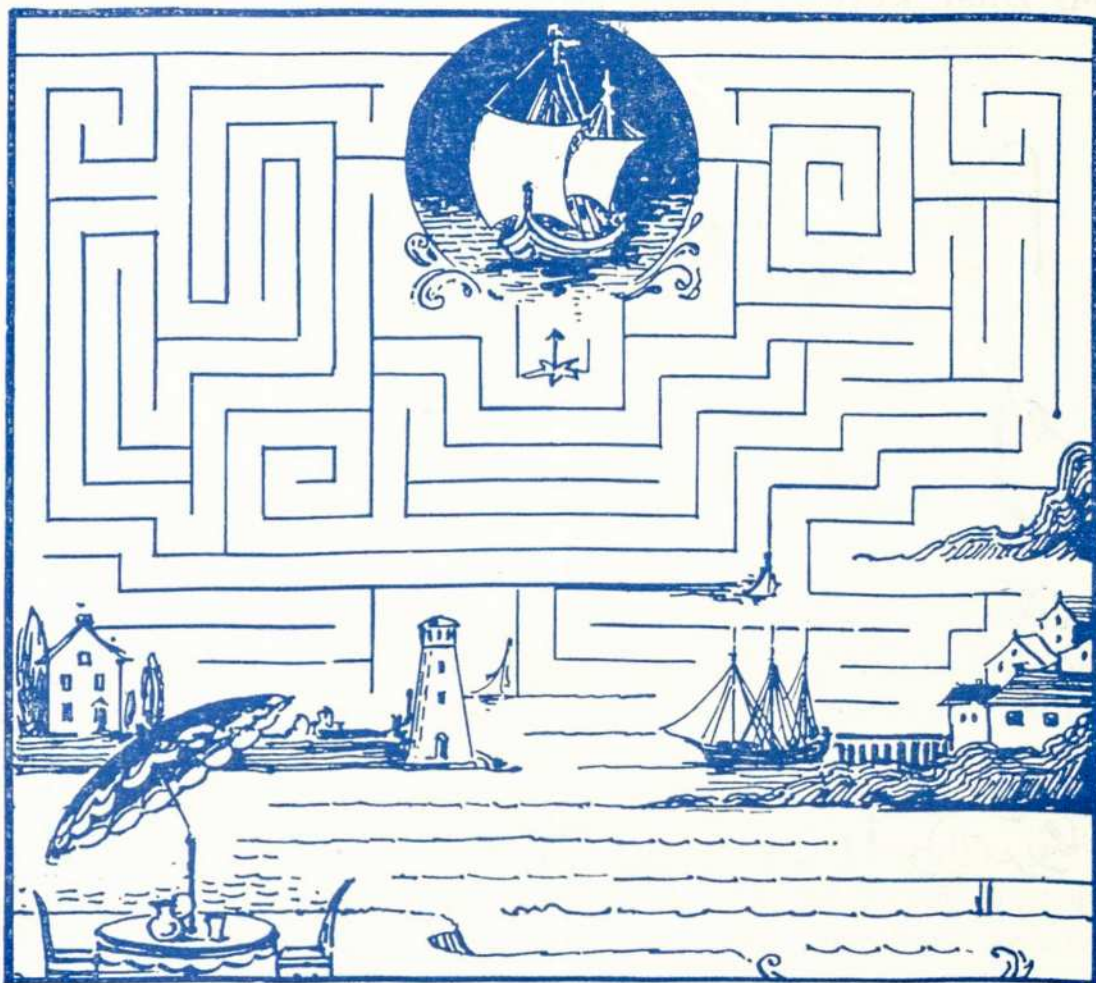
II. AR ATSPĖSI ŠIAS MİSLES?

1. Ant nosies sėdi, už ausų kojas laiko.
2. Motina stora, duktė raudona, sūnus į dangų pasikėlė.

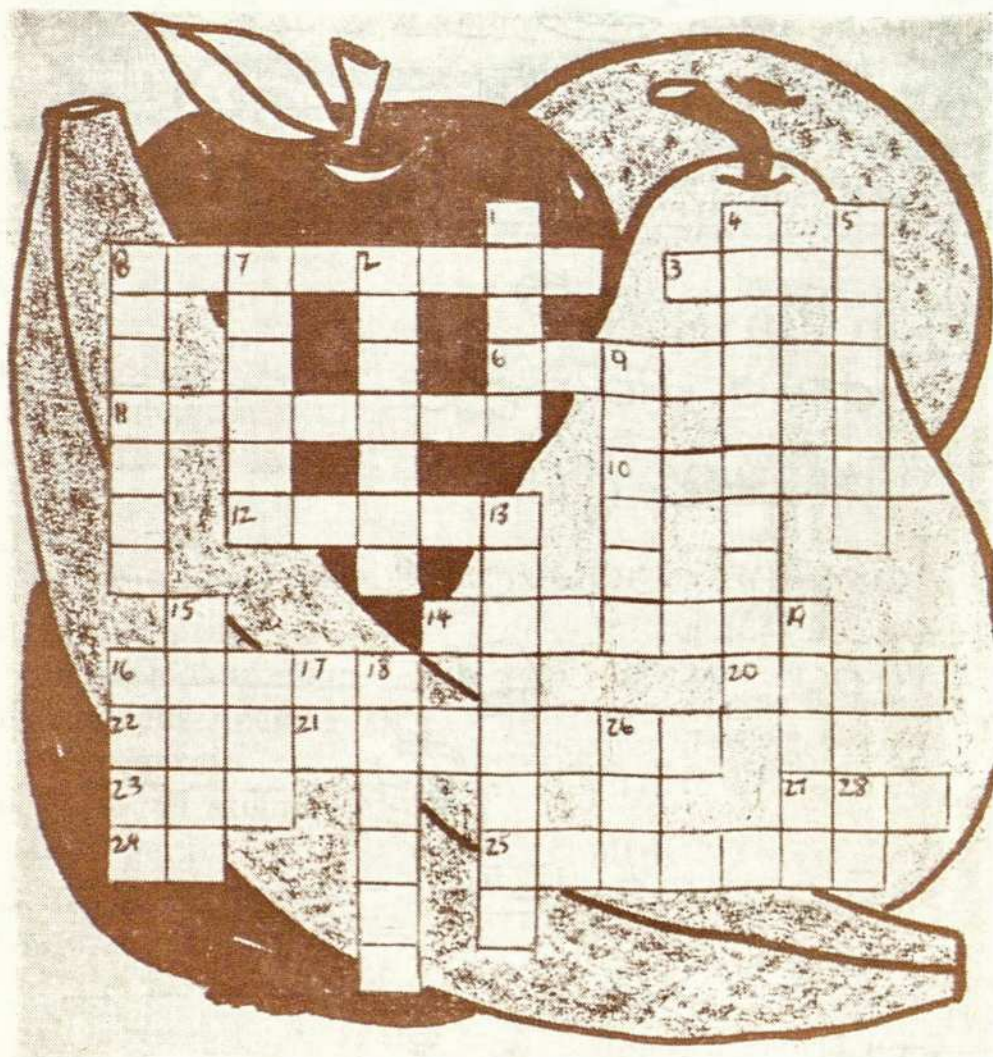
III. AR PAŽISTI LAIVUS?

1. Kaip vadiname laivą su burėmis?
2. Kaip vadiname seniau naudojamą laivą, varomą garu?
3. Kaip vadiname mažą, irkluojamą laivą?
4. Kaip vadiname laivą, kuris plaukia po vandeniu?

IV. KUR LAIVAS NUPLAUKĖ?

V. VAISIŲ KRYŽIAŽODIS

SKERSAI: 3. Prielinksnis. 6. Apskritas. 8. Uogos, iš kurių daromas vynas. 10. Smarkus, greitas. 11. Du žodžiai, kurie pažymi neaiškų asmenį. 12. Nedidelis vaisius su kietu kauliuku. 14. Geltonas šiltų kraštų vaisius. 16. Anot. 20. Taria. 21. Saldus žalsvas vaisius. 22. Lyg. 23. "Galbūt" sutrumpintai. 24. Sušukimas. 25. Toliau. 27. Prieveiksmis.

ŽEMYN: 1. Ne greitas. 2. Apskritas raudonas vaisius. 4. Turįs spalvos. 5. Duotum leidimą. 7. Drąsus. 8. Baidyti. 9. Mažas raudonas vaisius su kauliuku. 13. Didelis šiltų kraštų vaisius su šiurkščia oda. 15. Aš matau, tu... 17. Nusistebėjimo ar nusiskundimo žodelis. 18. Traiško dantimis. 19. Kiek delne telpa. 26. Naminis gyvulys, kuris loja. 28. To gyvulio garsas.

(Atsakymai psl. 10)

VI. ĮRAŠYK ŽODŽIUS!

Vaikai rado _ _ _ _ _
Linas žiūri pro _ _ _ _ _
Gailė sodina _ _ _ _ _
Laimis meta _ _ _ _ _
Audrius mato _ _ _ _ _
Rita valgo _ _ _ _ _
Tomas pagavo _ _ _ _ _
Nida neša _ _ _ _ _
Vida piauna _ _ _ _ _
Rūta rašo _ _ _ _ _
Duok man _ _ _ _ _
Tomas pametė _ _ _ _ _

VII. SUMAIŠYTA PASAKĖLĖ...

Šios pasakėlės sakiniai yra sumaišyti. Sudėkite teisingai.

Jonukas tarė: "Sudiev, mamyte!"

Greitai apsirengė.

Tada jis pavalgė pusryčius.

Jonukas išlipo iš lovos.

Tada jis išėjo į mokyklą.

Sukalbėjo ryto maldele.

VASARA

Kai vasara ateina, —
 taip smagu!
 Kai vasara nueina, —
 taip graudu!
 Kai vasara ateina,
 vaikai žaidžia.
 Kai vasara praeina,
 niekas niekur neina...
 Kai žalumėlis nueina,
 tai negerai.
 Kai jis ir vėl ateina,
 tada gerai!

Lina Augiūtė
Chicago, IL

aš mėgstu dirbt.

Daina Batraks
Toronto, Canada

MOKINYS

Į mokyklą einu,
 Mokytis galėčiau,
 Jeigu prie knygelių
 Ilgiau pasėdėčiau...
 Kai sugrįžta paukščiai
 Ir į lauką šaukia,
 Visos knygos, temos
 Veltui manęs laukia.
 Bet paskui pasiilgstu
 Knygų ir draugų,
 Laukiu rudenėlio:
 Mokytis smagu!

Bronius Fabijonas
K. Donelaičio mokykla Čikagoje

KOPŪSTGALVĖS

Kopūstgalvės yra labai simpatiškos lėlytės. Jos turi dideles akis ir žvalgosi į viską, kaip tikri kūdikėliai. Man patinka, kad jos turi tikrus vystykius. Aš turiu kopūstgalvę. Jos vardas yra Gracija Hermosa. Ji turi geltoną suknelę ir pintas kasas, kurias kyšoja. Jos plaukai yra geltoni ir ji yra labai minkšta. Man labai patinka, kad drauge su savo lėlyte aš gavau įdukrinimo dokumentą.

*Baltija Udrytė, 9 m.
Jackson, Michigan*

KNYGOS

Knygos yra pasakos, kurias skaitai. Su knygomis gali būti labai toli, kitame pasaulyje, kitame laike. Yra įvairių knygų: fantastinių, mokslinių, apie sportą ir daug kitokių. Man labiausiai patinka fantazijos knygos, kaip pvz., "The Hobbit", kurią parašė J. R. R. Tolkein. Knygas skaityti aš labai mėgstu. Kartais net sustoju daręs pamokas ir skaitau. Man dar patinka istorinės knygos. Skaityti man patinka, nes tada aš daug sužinau: kartais skaitant yra juokinga, o kartais net liūdna. Knygos man palieka daug įspūdžių. Kartais aš tą pačią knygą perskaitau kelis kartus. Su knyga aš galiu skristi į erdves, ar vaikščioti kitame pasaulyje, arba ir mūsų planetoje, tik kitame laike. Knyga gali tave nuvesti kur tik panorėtum. Tik paimk knygą ir pradėk skaityti. Su knyga galėsi būti visur...

*Aleksandras Tamulis
K. Donelaičio mok. Čikagoje*

STOVYKLĖLĖS DIENORAŠČIAI

Šią stovyklėlę suorganizavo grupei LAPAS priklausančios motinos iš Čikagos šiaurinių priemiesčių. Vaikai buvo suvežami į bendrą vietą kiekvieną dieną nuo 10-tos iki 4-tos val. po pietų.

PIRMADIENIS — Kovas Lapšys

Man patiko, kai mesėjome į mišką rinkti vabalus. Mes suradom daug vabalų. Tie vabalai yra smagūs. Mes nuėjome prie šakos. Mes tą šaką pastūmėm ir radom vabalų.

ANTRADIENIS — Laura Lapšytė

Šiandieną stovyklėlė buvo pas Užgirius, nes vakar buvo pas Vygantus. Kaip ir vakar, pradėjome su Audriu. Pirmiausia dainavome įvairias dainas. Paskui p. Austė mums sakė, kad darysime instrumentus ir dainuosime dainelę. Ji paaiškino, kaip instrumentus padaryti. Aš padariau gitarą. Mes visi turėjome po instrumentą ir dainavome "Mes esam muzikantai". Tada valgėme. Kai baigėm valgyti,ėjome daryti zuikučius. Buvo lengva. Kai visi padarėme,ėjome į salioną, prie televizijos. Ten mes matėme šokių šventę ir visokius šokius. Vieni šoko su rankšluosčiais, o kiti su lazdomis. Paskui mes matėme, kaip pastatė Jaunimo Centrą. Vėliau atėjo kunigas Kezys mus išmokyti fotografuoti. Jis mums parodė, kaip turim nustatyti aparatą, kad būtų aiški nuotrauka. Pabaigoje, visos mergaitės padarė piramidę. Aš klūpočiau vidury ir beveik susilaužiau nugarą. Kai grįžome pas Aidę, ponias Indrė mums turėjo rankdarbį — buvo paukštis. Jo kūnas — išpūstas kiaušinis, o sparnai, uodega ir snapas buvo iš popieriaus.

TREČIADIENIS — Vaiva Vygantaitė

Šį rytą atsikėliau labai vėlai, nes Elenutė verkė savo mamos. Atsikėlėm ir paskambinom jos mamai. Ji išvažiavo dvylikta valandą. Po pietų mes visi važiavom į švyturį. Mums parodė visus kambarius. Tada mesėjom pro tokį koridorių ir laiptais lipom iki švyturio. Aš pradėjau skaičiuoti laiptus. Kai baigėm užlipti, suskaičiavau 141 laiptą. Buvo teisingai! Tie, kurie atsivežė savo foto aparatą, traukė nuotraukas.

Kai nulipome,ėjome pamatyti Gamtos centrą, kur buvo visokių vandeninių gyvulių (keli gyvi) ir keli pripūsti gyvuliai. Grįžtant atgal, pamatėme milijonieriaus namą. Kai grįžom namo, nudažėm traukinuką. Ant jo užrašėm įvairių dalykų.

LAIKAS JUOKTIS

Padavėja: Kaip Jums perpjauti šį pyragą — į šešis, ar į aštuonis gabalus?
Žmogus: Į šešis. Aštuonių nesuvalgysiu...

Jonas: Išvardink penkis gyvulius, kurie gyvena Arktikoje.
Jonė: Lengva! Viena balta meška, antra baltas meška, trečia balta meška, ketvirta balta meška, penkta balta meška...

Ligonis: Daktare, kai tik geriu karštą kakavą, man tuoj akį ima skaudėti.
Daktaras: Išimk šaukštelį iš puoduko.

Tomas: Mano tėvas yra ligoninėj.
Romas: Aš nežinojau, kad jis serga...
Tomas: Jis neserga. Jis yra daktaras.

Rita: Ką turi sudaužyti, kad galėtum naudoti?
Rūta: Nežinau.
Rita: Kiaušinį.

Mama: Ko ieškai?
Tadas: Nieko.
Mama: Tą ir rasi, jei atidarysi saldinių dėžutę, kurią vakar nupirkau...

Vytas: Ponia mokytoja, aš visada atlieku sunkiausią darbą prieš pusryčius.
Mokytoja: Kokį darbą?
Vytas: Atsikeliu iš lovos!

Ponia: Ar tu esi tas jaunas vyrukas, kuris išgelbėjo mano skęstantį sūnų?
Linas: Taip, poniam. Aš jį ištraukiau iš upės.
Ponia: Tai kur jo pirštinės?

Mokytojas: Kodėl tu, Antanai, atėjai į mokyklą stumdamas savo dviratį?
Pavėlavai visą pusvalandį!
Antanas: Turėjau labai skubėti. Nebuvo laiko ant dviračio užlipti...